

(pappa)

Du skulle inte förebrå mig
Du skulle se på mig genom duggregnet
Du skulle inte vända ditt ansikte bort
Blåser skal lätt över vattnet
Faller den milda belysningen över oss
alla och hararna

Nästa kapitel heter: att skiljas åt
Små rörande fiskar med randiga ryggar vid bryggan,
verkar genomskinliga i vattnet
De fryser till is om vattnet fryser till is
När jag var liten ville jag ta vara på de vackra
bilderna: klippa ut, klistra in, skriva av
Man vet inte om varandra, man kan inte
hålla reda på allt

En liten flicka spelar sin läxa, mumlar
noternas namn, trycker ner tangenterna
med korta fingrar. Det går. Hon spelar C-durskalan
och Blinka lilla stjärna med höger hand,
nynnär. Det är svårt och enkelt. Hon övar
alla dagar och sommaren går, hon spelar Sergej
Rachmaninovs pianokonsert nummer 3 i d-moll
för att hennes lärare skall komma tillbaka.
Slå sig ner invid henne på bänken, berätta
om fingersättning och vad musiken gör med oss:
en vind som blåser, ren rå längtan.

(Till en hare om natten med mörker jämnt
fördelat utan stjärnor, himlen skymd av moln.
Risto Suomi: Yömatka / Nattlig färd)

Det finns bilder som gör det möjligt att se vad vi
inte kan se

Det finns stjärnor som inte syns och någon annanstans
blått och svanar
Jägarna jagar och bär gevär på axeln i skogarna

Haren reser om natten. I någons dröm

Det finns stjärnkopplingar, flerfassystem
Haren tillhör en annan krets som vi tillhör alla
Sökord: skogshare, förekommer rikligt, obegränsad
avskjutning

Men harens hjärta är starkt och rent
Haren känner främmande länder och folk
Haren har räknat de skadade
Haren känner den som är hungrig och har inget hem
Haren besöker den som har kastats i fängelse
Haren är inte sentimental men haren gråter

Vi blir gamla, förvirras
”Jag brann i onödan, för onödiga saker”
Det är tyst när man reser om natten, regnet
prasslar mot mörka blad

Vi känner tacksamhet när de vilda djuren kommer nära
utan att notera oss
Det finns bilder som gör det möjligt att se det andra,
jag vet inte i vems dröm du befinner dig i det jämnt fördelade
mörkret och det regnar rosor över alla djur

Med sorgen är det så att man trodde att
det brinner men det börjar regna. Riset ryker
håglöst en stund, det är alldeles för glest eller tätt
och kvar på åkern står en mörk installation spretande
mot himlen. Röken från de klara kvällarna i april har
fastnat i jackan i tamburen. Långt från stadens ljus
Så många år har gått, men flagor lösgörs vid minsta fläkt
och blåser ut över sjön och upp mot huset där jag bodde
med mina föräldrar och min bror, i vår familj.

(isä)

Et moittisi minua
Katsoisit minua tihkusateen läpi
Et kääntäisi kasvojasi pois
Kevyet kuoret viilettävät vettä pitkin
Laskeutuu lempeä valo meihin
kaikkiin ja jäniksiin

Seuraavan luvun nimi: eroaminen
Pieniä liikuttavia raitaselkäisiä kaloja laiturin luona,
ne vaikuttavat läpikuultavilta vedessä
Ne jäätyvät jos vesi jäätyy
Kun olin pieni, halusin ottaa kauniit kuvat
talteen: leikata, liimata, kirjoittaa muistiin
Ei toisistaan tiedä, ei voi
olla selvillä kaikesta

Pieni tyttö soittaa läksyään, mumisee
nuottien nimet, painaa lyhyillä sormillaan
koskettimia. Se sujuu. Hän soittaa C-duuriasteikkoa
ja Tuiki tuiki tähtöstä oikealla kädellä,
hyräilee. Se on vaikeaa ja yksinkertaista. Hän harjoittelee
joka päivä, ja kesä etenee. Hän soittaa Sergei
Rahmaninovin d-molli pianokonserttoa numero kolme
jotta hänen opettajansa tulisi takaisin.
Istuisi hänen vierelleen penkille ja kertoisi
sormituksesta ja mitä musiikki meille tekee:
puhaltaa tuuli, pelkkä raaka kaipaus.

(Jänikselle yöllä, tasan jakautuvassa
tähdettömässä pimeässä, taivas pilvien peitossa.
Risto Suomi: Yömatka)

On kuvia joiden avulla näemme sen jota emme voi nähdä

On tähtiä, jotka eivät näy, ja jossain muualla
sinistä ja joutsenia

Metsästäjät metsästävät, he kantavat kivääriä olalla metsissä

Jänis matkustaa yöllä. Jonkun unessa

On tähtikytkentöjä, monivaihejärjestelmiä

Jänis kuuluu toiseen piiriin johon me kuulumme kaikki

Hakusana: metsäjänis, runsas esiintyvyys,

ei pyyntirajoituksia

Mutta jäniksen sydän on voimakas ja puhdas
Jänikselle ovat tuttuja vieraat maat ja kansat
Jänis on laskenut haavoittuneet
Jänis tuntee nälkäisen ja kodittoman
Jänis käy vangitun luona
Jänis ei ole tunteileva, mutta itkee

Me vanhenemme, hämäännymme
”Olin tulta ja tappuraa, turhaan, turhista asioista”
On hiljaista kun matkustaa yöllä, sade kahisee tummissa
lehdissä

Tunnumme kiitollisuutta kun villit eläimet tulevat lähelle
kiinnittämättä meihin huomiota
On kuvia joiden avulla näemme muun,
en tiedä kenen unessa sinä olet tasan jakautuvassa
pimeässä ja kaikkien eläinten ylle satelee ruusuja

Surusta voi sanoa sen, että tuli tuntui syttyneen,
mutta alkaa sataa. Risut savuavat haluttomasti hetken,
on aivan liian harvaa tai liian tiheää, ja pellolla
on jäljellä tumma installaatio, päin taivasta harittava.
Huhtikuun kirkkaiden iltojen savu on takertunut takkiin
joka roikkuu eteisessä. Kaukana kaupungin valoista
Siitä on jo monta vuotta, mutta hileitä
vapautuu vähimmästäkin leyhähdyksestä
ja puhaltuu järvelle ja ylös kohti taloa jossa asuin
vanhempieni ja veljeni kanssa, meidän perheessämme.